Traject plattegrond

Vertrek : Parkeerplaats van Brancion

Verklaring der tekens

- DEPART — Begin van de wandeling
- Bos
- P — Parkeerplaats
- Toiletten
- Picknick plaats
- Kasteel te bezichtigen
- Bezienswaardigheid
- Uitzicht
- Waterdrinkplaats
- Monument
- Beschermd landschap
- Grot
- Vakantiehuisje/ Logies met ontbijt
- Kerk
- Restaurant

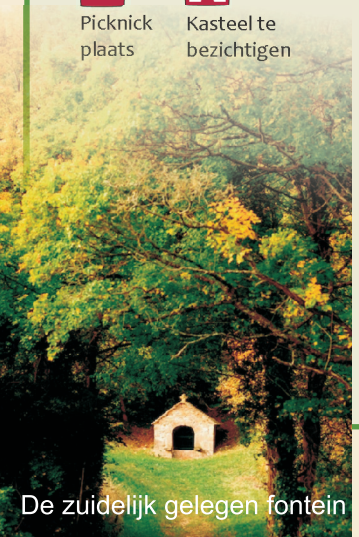
De zuidelijk gelegen fontein

Imprimerie SCHENCK - Tournus – Conception : Didier *shalom* DAVID - Uchizy – Crédits photos : Olivier CHAMPAGNE, Michel JONDOT et Association La Mémoire Médiévale.

Vergeet u niet na uw bezoek van het dorp ook het kasteel van Brancion te bezichtigen. De Vereniging van "La Mémoire Médiévale" heet u hier van harte welkom.
Voor tarieven en openingstijden kunt u bellen : 03 85 32 19 70.
Voor verdere informatie kunt u terecht op de website : www.chateau-de-brancion.fr

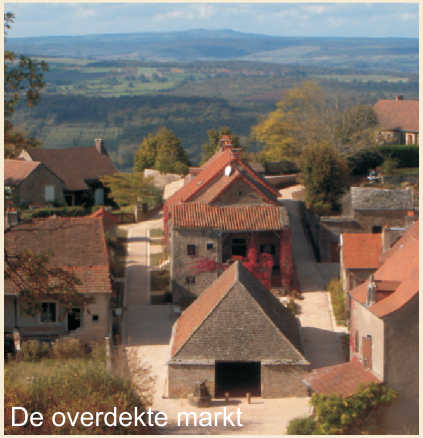
De overdekte markt

De Saint-Pierre kerk

Wenst u meer informatie dan kunt u terecht bij het :

Office de Tourisme du Tournugeois
2, place de l'Abbaye – 71700 TOURNUS
Telefoon : 03 85 27 00 20
ot-contact@tournugeois.fr
www.tournugeois.fr

Concept Balades Vertes créé et soutenu par le Conseil général de Saône-et-Loire.

Wandelroute

De middeleeuwse plaats Brancion

De uitvalspoort

De ontdekking van Brancion

Deze thematische wandelroute wordt voorgesteld om het middeleeuwse plaatsje Brancion, gelegen in de gemeente Martailly-lès-Brancion, te ontdekken.
De 7 informatieborden die u op uw tocht tegen zult komen, laten zien dat deze plaats al sinds de préhistorie door mensen is bewoond.
De afstand van de wandeling is ongeveer 1.5 km, maar door de nogal steile klim omhoog naar "Le Paradis" moet u op 1 à 1 ½ uur rekenen.

Ontdekt u ook de thematische wijngaardentocht van de gemeenten Farges-lès-Mâcon en Uchizy en eveneens de "Balades Vertes" van de Tournugeoisstreek.

Het middeleeuwse plaatsje Brancion

1 De grot “Four de la Baume”

Enkele honderden meters ten noorden van Brancion bevindt zich de grot “le Four de la Baume”, waar opgravingen verricht werden in 1913. Men vond onder andere beenderen van mammoeten, neushoorns, beren en hyena's uit het holentijdperk, maar ook wolven, dassen, lynxen, vossen, ossen, paarden en rendieren. Verder ook silex (vuursteen) en andere voorwerpen, maar ook menselijke beenderen en grof aardewerk. De ontdekkingen wijzen op een bewoning van deze grot tussen de préhistorie en het vroege gedeelte van de Middeleeuwen.

2 Een bijzondere flora

In de Middeleeuwen werden in Brancion en de naaste omgeving planten gevonden, waaraan magische of geneeskrachtige eigenschappen werden toegeschreven. De Turkse lelie (Lilium martagon) werd beschouwd als een magische bloem, waarmee men sloten kon ontsluiten en werd ook gebruikt in de samenstelling van sommige liefde-elixers. De alchemisten gebruikten dit bolgewas voor hun werk betreffende de filosofische stenen en de ridders droegen haar als talisman op hun borst om zwaardslagen te ontlopen. De oogst werd volgens een bepaalde ceremonie verricht : de bloem mocht namelijk alleen met handschoenen aan geplukt worden, op vrijdag en op het moment dat de zon zich in het teken van de tweelingen bevond.

Het stinkende nieskruid (Helleborus foetidus) werd gebruikt om krankzinnigheid te behandelen, haar zaden zouden de geestelijke stoornis bestrijden dankzij haar laxerende werking.

De Vincetoxicum hirundinaria-wortel (Dompte-venin) werd als remedie gebruikt tegen giftige dierenbeten,vergiftingen en de Pest.

Tegenwoordig worden deze laatste twee planten als giftig beschouwd.

Er zijn tevens een tiental orchidéesoorten geïnventariseerd. Maar pas op, deze zijn beschermd, het plukken ervan is verboden!

3 De vestingmuren

De vestingmuur uit de XIIe en XIIIe eeuw loopt aan de west- en noordzijde langs de rand van de steile, rotsachtige helling die de plaats begrenst en zodanig een groter oppervlakte dan het huidige dorp beslaat. De halfcirkelvormige torens begrenzen de rechte vestingmuren. De voet van een van deze torens is tijdens archeologische opgravingen in 2006 ontdekt. De vestingmuur zelf is in de XIVe en in de XVe eeuw hersteld, zoals men kan zien aan de tweede, cirkelboogvormige uitbouw van de poort.

4 De keltische vuren

De keltische vuren zouden een heidense oorsprong hebben, samenhangend met de viering van het zomerzonnewendefeest op 24 juni. Dit feest is geleidelijk in de vergetelheid geraakt aan het einde van de XIXe eeuw, maar kende in Brancion en omgeving een wederopbloei vanaf 1923, voortdurend tot in de jaren 60. De dag van dit festein, die de langste dag markeerde, varieerde van jaar tot jaar : Pinksterzondag of de feestdag van St.Johannes. De brandstapel bestond uit takkenbossen (bundels) van gesnoeide hagen, bewaard tot de dag van het feest, met aan de top een haan, bevestigd aan een steel. De vuren werden ontstoken van Alésia tot aan Gergovië via Bibracte. Het vuur van Brancion werd vlak na dat van de Mont Saint-Vincent ontstoken.

5 Het landschap

Vanaf het voorzijde van “Le Paradis”, heeft men een wijds uitzicht over het gevarieerde, fraaie, golvende landschap met zijn bochtige hagen en de gebouwen van okerkleurige steen, wijngaardeniershuizen, kastelen en kerken. Het is een landschap dat doordrenkt is van de romaanse cultuur, gedompeld in het intense licht van Zuid-Bourgondië. In het dorp vindt men kleine gemeenschapsvoorzieningen zoals de wasplaatsen en de broodovens.

6 De poort

Vanaf de XIIe eeuw liep de enige toegang tot Brancion via de versterkte poort aan de voet van het kasteel. Het ging hier destijds om een eenvoudige stenen boog gelegen naast de ronde toren. In de XIIIe eeuw werd de poort naar de buitenzijde van een rechthoekig gebouw voorzien. Dit gebouw had een verdieping met een wachtzaal. Van hieruit werd de valpoort bediend om de doorgang te kunnen sluiten. In de tijd van de hertogen, vanaf het begin van de XIVe eeuw, werd een gracht gegraven tussen het dorp en het kasteel. Een ophaalbrug zorgde voor de verbinding tussen beiden.

7 De “barbettes” (beschutte fonteinen)

De zuidelijke fontein herbergt een bron die op deze plaats aan de oppervlakte komt. De fundering dateert uit de gallo-romeinse tijd. De noordelijk gelegen fontein, gebouwd in de XIXe eeuw, is op ingenieuze wijze verbonden met de zuidelijke fontein via een verbinding die werkt volgens het principe van de communicerende vaten en die voorzien is van twee drinkbakken voor het vee. Hierdoor had men tegelijkertijd ook gemakkelijker toegang tot dit voor de bewoners van Brancion - waardevolle water. In het begin van de XXe eeuw waren er nog steeds vrouwen die dit water schepten en moedig naar boven droegen in emmers, bevestigd aan een soort juk, die zij op hun schouders droegen. Het was voor hen tegelijkertijd de mogelijkheid voor een sociaal contact tijdens het wassen in het lavoir (wasplaats), waar nu alleen nog maar resten van over zijn. De twee fonteinen functioneren weer dankzij hun restauratie door internationale werkteams van jonge vrijwilligers van het bouwbedrijf “REMPART Bourgogne”. Men kan zich afvragen waar de benaming “barbette” vandaan komt ? Dit kan van het keltische woord “barb” afkomstig zijn, zoals ook andere woorden als “bourbeux” (modderig) en “barboter” (ploeteren, spartelen), dit passend bij deze locatie ; of anders het voor de geest roepen van een kap, die oudere vrouwen en nonnen droegen tussen de XIIe en XVe eeuw.

Het uitzicht vanaf het voorplein van de kerk